

Bijbels perspectief

Woord van de week



Psalm 41:10.

***Zelfs mijn vriend, op wie ik vertrouwde, die mijn brood at,
heeft zijn hiel tegen mij opgeheven.***

De term 'vriendelijk vuur' of 'eigen vuur' zal niemand onbekend zijn. Het duidt een aanval aan op eigen of bevriende strijdkrachten. Zeker de laatste jaren is dit een verschijnsel dat nogal al eens in het nieuws is. We behoeven maar aan de bekende oorlogsgebieden te denken. Het is een uiterst pijnlijk en beschamend fenomeen waarbij het liefst niet te lang wordt stilgestaan. Meestentijds gaat het om een incident dat te categoriseren valt onder de noemer 'vergissing'. 'Vriendelijk vuur' blijkt allerm minst iets van alleen onze tijd te zijn. Het is bijna zo oud als de mensheid zelf. Het wordt een pijnlijker aangelegenheid wanneer er *geen* sprake blijkt te zijn van een 'vergissing'. Ook dat komt onder de noemer 'vriendelijk vuur' namelijk voor. Wat dacht u van de gekozen tekst? Het gaat hier om een niet mis te verstane verzuchting van David. Lees de tekst nog eens en laat die eens diep doordringen!

Wie de geschiedenis van koning David kent, zal weten dat 'vriendelijk vuur' in zijn leven een gebeuren blijkt dat vaker voorkomt. Soms deed het zich bij hem van wel heel dichtbij voor. Denk aan zijn zoon Absalom - een naam die nota bene 'vader van de vrede' betekent. Absalom rebelleert op niet mis te verstane wijze tegen zijn vader en maakt dus zijn naam zeker niet waar. Maar al ver voor David komen we dit verschijnsel van 'vriendelijk vuur' tegen. Het oudste boek van de Bijbel is wat dat aangaat open en confronterend. Het gaat dan om het boek Job. Hoe ligt hij, niet aflatend zelfs, onder vuur van vrienden. Ze schieten niets ontziend met scherp! Ook in het Nieuwe Testament komen we een sprekend voorbeeld tegen. De apostel Paulus. Zijn ervaringen in dezen staan opgetekend in de brieven aan Corinthe. Met name de tweede brief is veelzeggend (neem 2 Corintiërs 10 - 12 maar eens voor u zelf door). Paulus benoemt het 'vriendelijk vuur' wat het ook bij Job bleek te zijn: geïnstigeerd door de boze, de duivel - vuistslagen van satan.

Dit brengt bij nog een voorval uit het Nieuwe Testament. Een voorval dat voor Paulus plaatsvond en ons bepaalt bij de lijdenstijd. Het is Jezus die we in Johannes 13:18 het gekozen tekstwoord van David horen uitspreken: Ik spreek niet van u allen; Ik weet, wie Ik heb uitgekozen; maar het schriftwoord moet vervuld worden: Hij, die mijn brood eet, heeft zijn hiel tegen Mij opgeheven. Jezus maakte dus dezelfde pijnlijke ervaring mee - het bracht Hem aan het kruis. Instigator? De duivel. Voer de satan niet in Judas en hief deze vervolgens zijn hiel niet op?

Ik zei net: Het bracht Jezus aan het kruis. Ik vul aan: *voor ons*. Hij heeft het voor ons en om ons verdragen. Dat heet *genade*. Daarvan sprak Hij ook op het moment van 'vriendelijk vuur' in het leven van Paulus: mijn genade is u genoeg (2 Cor. 12:9). Hij spreekt dat ook aan ons, ook als wij onder 'vriendelijk vuur' liggen. Werd niet op Golgotha bewezen dat Gods kracht zich openbaart in zwakheid? Daarom, zeg tot uw misschien tot het uiterste toe gekwelde ziel: wees stil!

Gebed

Hemelse Vader als het begrip en tegelijk de realiteit 'vriendelijk vuur' ons iets doet beseffen, dan is het de noodzaak om niet alleen in Uw Zoon te zijn en te blijven, maar vooral ook per dag steeds meer te veranderen naar zijn beeld. Hoe kan het raken Heer, 'vriendelijk vuur', tot in het diepst van je ziel en toch zegt U op zo'n moment dat de pijn die het geeft het lijden raakt, dat Uw genade genoeg is en Uw kracht zich in onze zwakheid openbaart. Dat wij als de psalmist in en door de kracht van Uw Geest dan zeggen: wees stil mijn ziel en weet dat Hij God is! Het is aan U Drie-enig God dat we ons toevertrouwen in dit leven, in Jezus naam, amen.